

Π. Κερασίδης, Β. Κούλος, Τ. Καπετόπουλος,
Φ. Λαζαροπούλου, 'Αλ. Γκλαβάς, Δ. Κοσμό-
πουλος, Ν. Άρτινός, Ν. Τζαβαλάς, Δ. Καρού-
νιας, Γ. Βαρθέρης, Μ. 'Αλεξοπούλου, Γιάνης
Κουφάκος, Αδόμης Πρέσπας, Ρενάτα Λαζιώτη,
'Ελ. Παναγιωτοπούλου, Φ. Σακελλαΐδης, Εβη
Περδικορμάτη, Γ. Μουζάκης, Λ. Χαλκούνη, Ν.
Καργάκου, Μ. Δούλη, Δ. Χάχαλη, Δ. Ζυχοπού-
λου, 'Ελ. Τριανταριπούλου, Ν. Γιαννακο-
πούλου, Φ. Κόκκαλη, Γ. Παπαθανατίλεων, 'Άλ.
'Ασθεντᾶ, Σ. Ιωαννίδην, Ρ. Κίτσαρη, Ειρ.
Χαλκιοπούλου, Μ. Δεληθίανη Τ. Λιδίσην,
'Ελ. Ημερενοπούλου, Μ. 'Άλεξην, 'Α. Καν-
τροπάνου, Εύθ. Λιόγας, Κ. Πλέσσας, Λ. Τσι-
μπρού.

Περιέχει: Βασίλης Τσονάκας, 'Ιλιάς Χ.
Παπαδημητρακόπουλος, Γ. Κιαφαζήλος, Θ.
Τρουπῆς, Χρ. Λάσκαρης, κ.λ.

* Οι βασικές θέσεις της «Τδρίας» δάσκαλον
στα πέντε πρώτα τεύχη και καθορίζονται από
τα κάθεμα και τις στήλες κάτω απ' την γν-
δειξη της ΤΑΡΙΑΣ: Ήφαστες γιατί τη δη-
μοτική πραγματική, Ήαδική γλώσσα, Μιέλη τη
γλώσσας, Μελέτη ποίησης, Μνήμη, Πειθώ-
γονοι, Σύγχρονοι. Οι στήλες από τις πινεργά-
ζονται και αναλύονται πάνω στις βάσεις της

«Τδρίας». Στα πέντε πρώτα τεύχη έγιναν
παραδημητικοί άναμεσα (χνιδίος) στό δημο-
τικό τραγούδι και τόνος «Ουρρό χαί δόθηρας
(ένδειξητά) ξέλην κα κείμενα για τη μελέτη
της «Τδρίας». Η τέταρτη για τις στήλες της
ΤΑΡΙΑ Σ. Έντια στο Σ. Δ. Σκαφτοῦ. Οι δια-
τοκοί πινεργάτες της «Τδρίας» είναι δ 'Αν-
τριάς Ματεράνης και δ 'Αγγελος Φώτιος
Παπαζήλους δ 'Άρης Ληφτοπούλους, δ 'Άντ.
Π. Σωκλαρίου, δ Γιώργης Κιαφαζάλους, δ
'Άρης Μπρούλης και δ Παύλης Κεχαγιδηλίου
οι νεωτέροι: Βασίλης 'Αρράνης, Άλμπρες
Χαλκιάς, Λιονέλης Καρατζάς, Κώστας Λο-
γαράς, Κώστας Σωτηνάς, Χρήστος Τσι-
μηλης, 'Αγγελης Μαλεκάνηνης, 'Αντώνης Ε-
λινθιδημάτης, Βασίλης Τσονάκας, Βασίλης
Μπογκούδης και μεταξύ άλλων δ Σωρόδη-
της Λ. Σκαφτοῦ πολλοί Πατρινοί (Δ. Κάδ-
νηρας, Χρ. Λάσκαρης, Χρ. Βασιλίδης, Β.
Καθάριος κ.λ.) πολλοί λένιοι. — Η «Τδρία
δέγχεται μέσο παντού πινεργάτες και δεν δεν
επιτρέπεται μάλιστα ανθεύοντας, είναι δεν δεν
γιατί α' ούτις άριστης μένει στις θέσεις της
που δεν έρχονται ίσως πληρωτέως δεν
διέρχεται το πεψαδέο τσιών είτι μή τά λεπτά
της ζωής μετα.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

* Τετράμηνη, 3-4 (ένδειξητά δημοπα-
σματα).

* FELICE MASTROIANNI: Τετράδιο έ-
νός καλοκαιριού (ποιήματα γραμμένα ήληνηκά,
άπο την ίτιδη της ΤΑΡΙΑΣ: Ήφαστες γιατί τη δη-
μοτική πραγματική, Ήαδική γλώσσα, Μιέλη τη
γλώσσας, Μελέτη ποίησης, Μνήμη, Πειθώ-
γονοι, Σύγχρονοι. Οι στήλες από τις πινεργά-
ζονται και αναλύονται πάνω στις βάσεις της

* Α.Κ. Νάσιοντζης: Το δραμή του 'Άδαμ
(τό σημαντικό δοκίμιο, όπου δη συνγραφέας δο-
κιμάζει ένα προσωπικό του κοίταγμα στήν άν-
θρωπινή φύση: Ήχοιςμε δεν άκρωτη το «Οι φί-
λες». Τά δινό αντέ διδύλια ήνδιαφέρουν ίδιαίτε-
ρα την «Τδρία»), Κέδρος, 'Αθήνα 1973.

* Φοίβου Λέληρη: Τά φάδα του 'Άπολλονα,
'Α. Καραβίας 'Αθήνα 1973.

* Φοίβου Λέληρη: 'Ηνίοχος, 'Α. Καραβίας
'Αθήνα 1973.

* Ρίτα Μπούμη - Παπά: Χέλια ποιητικά
κροτίσμα, τοίτη έκδοση, πρόλογος Μάρκου Λι-
γέρη, εισαγωγικό σημειώμα της ποιήσιας,
Τύμφη, 'Αθήνα 1974.

* Ρίτας Μπούμη - Παπά: Φώς 'Ιλαρόν, Λο-
ρικός, 'Αθήνα 1975.

* Νίκος Παππά: Μετά την 21ην, Καραθανά-
σης, 'Αθήνα 1974.

* Μηνάς Αημάκης: Ποιήματα: Φύλλα τέχνης
- 'Η χαμένη γη - Κάφαρε τα καρδιά μας,
Βάκιον, 'Αθήνα 1973.

* Μηνάς Αημάκης: Ποιήματα, τόμος δεύτε-
ρος: Στό τελευταίο σύνορο - Σκοτεινό πέρα-
σμα, Βάκιον, 'Αθήνα 1974.

* Μηνάς Αημάκης : Καζαντάκης, έποικοι
- σχόλια, Τό έλληνο διδύλιο, 'Αθήνα 1975.

* Κρίτωνος 'Αθανασούλη: Τά ποιήματα
(1940-1966), 'Αθήνα 1966.

* Κρίτου 'Αθανασούλης: "Ενας ποιητής σε
δρόμο και οι Σάτιες για τη Λεονάρδο.

* Κρίτου 'Αθανασούλης: 'Ο 'Αγαθάγγελος,
'Ο Έπιπλης και Τά Συμβάντα, 'Αθήνα 1974.

* Νινή Ήσσα: 'Ένα δλέμημα, 'Ερμείας 'Α-
θήνα - 1974.

* Λ. Γέρος: Σχέδια '74

* Τόπια Γεωγογάδη - Συμπρά: 'Οφισμοί, 'Α-
θήνα 1974.

* 'Η Νέα Ποίηση, τ.4, Φλεβάρης - Μάρτιος
1975.

* 'Η Νέα Ποίηση, τ.5, 'Απρίλιος - Μάρτιος
1975.

* 'Ελεύθερο πνεύμα, 2. 150, Γενάρης - Φε-
βράρης - Μάρτιος 1975.

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ «ΥΔΡΙΑΣ»

Σελ. 77. Μελέτη ποίησης, στήλη 2, σή-
χος 3' τη ποιητή: Ήηραζε ' απλ. 79, στήλη 2'
τη ποιητή: διανο λίμπεσον για σένα οι διστο-
πίς του αντ. ', στ. 1 τού Τάο τη Τζίνης το
ποιητή: διν. είναι τό Τάο τη άνωστον ' και
στό 'Ένωμέν ' Έλεις, στ. 2' τό ποιητή: δεν εί-
χε τίλεστρι — στ. 4: αντέ πού το ού ε γένετ-
σε - και πιροκάτω γ' άνομα τού 'Αλσού.